

ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ. ਜੇ.-

ਮਿਸਟਰ ਲੀਓ ਰੌਏ ਫਰੇ, ਲਾਸ ਏਂਜਲਸ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਨਾਗਰਿਕ। ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਪ੍ਰਸਾਦ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਆਫ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਂਡ
ਸੈਂਟਰਲ ਐਕਸਾਈਜ਼, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ, -
ਜਵਾਬਦੇਹ

1957 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 13.

ਅਪਮਾਨ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3— ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ— ਇਕ 1958
ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਕਲਮ-ਪੱਤਰ ਦੌਰਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ—ਜਦੋਂ ਅਪਮਾਨ ਦਾ
ਗਠਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ—ਅਜਿਹੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ—ਕੀ ਨਹੀਂ ਹਨ—ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਗ੍ਰੈਵਮੈਂਟ ਮਾਰਚ, 10th
ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼—ਅਦਾਲਤ, ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਦੋਂ ਕਰੇਗੀ—ਇਕ ਅਖਬਾਰ
ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ—ਕਦੋਂ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਪ੍ਰੈੱਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ— ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ
ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਹੱਦ—ਦਾ ਫਰਜ਼ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ—ਕਾਰਨ, ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ
ਨਿਰਾਦਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀ
ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਕਥਿਤ ਐਡ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਛੱਡਣਾ - ਕੀ com ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਗਲਤ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ
ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗਲਤ ਰਿਪੋਰਟ—ਕੀ ਅਪਮਾਨ ਹੈ—ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਕੈਦੀ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲੈਣਾ ਅਤੇ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ—ਕੀ ਅਪਮਾਨ ਹੈ— ਅਫਸੋਸ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ
ਲਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਮਾਮਲੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ
ਹੈ। ਇਹ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਲੇਖ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ
ਪਹੁੰਚਿਆ, * ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ
ਸੀ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦਰਯੋਗ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣ-
ਮਰਿਆਦਾ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ
ਲੇਖ ਸੱਚੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਖਬਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਿਆਨ

ਅਤੇ ਤੱਥ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ
ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ
ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ
ਪਾਉਣ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਖ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨ
ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਪ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ
ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਪੱਖਪਾਤ

ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(1) ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਾਂ ਸੀ

ਆਉਣ ਵਾਲਾ; (2) ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ; (3) ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ-

* ਕੇਸ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਡ; (4) ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ * ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; (5) ਕਿ ^{੦^੯--^੯} ਅੱਗੇ ਵਧਣ^{^੧^*^} ਨਿਆਂ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕਲਪਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਕਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਲਕੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੋਮਲਤਾ ਇਸਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਧਿਰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਅਸਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਠੋਸ ਦਖਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਹਰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ: ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਆਜ਼ਾਦ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਪ੍ਰੈਸ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਗਣਤੰਤਰ ਦੇ ਹਰੇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਚਿਤ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ, ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਲਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੀ ਹੋਰ ਵਰਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਹੜਪਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਨੂੰ ਵਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਲੇਖ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਨਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਦੋਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਕਥਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹਨ। ਦੋਸ਼ੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗਲਤ ਜਾਂ ਗਲਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਨਿਰਾਦਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੱਕ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲੈਣ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਾਦਰ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕਮਰਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਣ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲੈਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਫਸੋਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ, ਜੇ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ , ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਐਫ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.- ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਮਿਸਟਰ ਲੀਓ ਰਾਏ ਫਰੇ, ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸਟਾਕ ਬ੍ਰੋਕਰ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ, ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ, ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹਨ।

23 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ, ਮਿਸਟਰ ਡਾਨਾ, ਮਿਸਟਰ-ਆਈ ਰਾਏ ਕਿਉਂਬਾ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਫਰੇ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ, ਜੋ ਕਿ ⁷ ਇੱਕ ਲਗਜ਼ਰੀ ਅਮਰੀਕਨ ਐਜ਼, ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਟਾਰੀ ਰੋਡ ਲੈਂਡ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਕਸਟਮ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਕਸਟਮਜ਼ ਫਾਰ ਮਲਟੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੈਗੇਜ਼ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਫਾਰਮ ਭਰੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ। ਮਿਸਟਰ ਫਰੇ ਦਾ ਕਸਟਮਜ਼ ਘੋਸ਼ਣਾ ਫਾਰਮ ¹ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ- ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੇ ਇੱਕ .28 ਰਿਵਾਲਵਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਭੰਡਾਰੀ ਸਾਬਕਾ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਡਾਨਾ ਦਾ ਫਾਰਮ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਯਾਤਰੀ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਤਾਂ ਪੈਟਰੋਲ ਟੈਂਕੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਇਕ ਗੁਪਤ ਚੈਬਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਕਰੰਸੀ ਸੀ। 8,50,000 ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਮੁਦਰਾ 10,000 ਡਾਲਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਤਰੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਿਆ, ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਰੰਸੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਿਸਤੌਲ ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਏ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੋਸ਼ੇ ਬਾਰੂਕ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਦਰਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

6 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਐਕਸ ਚੌਜ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਡਾਨਾ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 10,000 ਵਿੱਚ

ਮਿਸਟਰ ਲਿਓ ਰਾਏ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

- 5,00,000 ਸਾਗਰ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ. ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਓਟ ਲਾਸ ^{3*}

ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ 9 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ, ਕਸਟਮ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ^੧ ਆਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 167 (8) ਦੇ ਤਹਿਤ * ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ^{ਜਾਣੀ} ਚਾਹੀਦੀ। ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ) ਦੇ ਤਹਿਤ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਹਥਿਆਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਜੋ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕਾਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਐਲਾਨ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ।

24 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। 25,00,000 ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਦਾ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

“ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਥਾਮਸ ਡਾਨਾ ਅਤੇ ਲੀਓ ਰਾਏ ਫਰੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਇਸ ਜੁਰਮ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਉਹ ਇੰਦਰਾ ਤੋਂ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਲਚ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, 1878 ਦੀ ਧਾਰਾ 167(8) ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੁਰਮ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰ੍ਹੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ

ਇਹ ਅਪਰਾਧ ^{^S Amerl ^o} ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਐਜੰਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ^{^ LwR or} ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਗਿਣੀ-ਮਿਥੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਅਪਰਾਧੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਇੱਕ ਰੋਕਥਾਮਯੋਗ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। I, ^{Shri} ਇਸ ਲਈ ਜੇਟੀ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਓ। 25,00,000 (ਰੁਪਏ 25 ਲੱਖ ਕਸਟਮ ਅਤੇ

..i

ਕੇਵਲ) ਸ੍ਰੀ ਥਾਮਸ ਡਾਨਾ ਅਤੇ ਨਿਊ ^{^ ਸ੍ਰੀ} ਲੀਓ ਰਾਏ ਫ੍ਰੇ 'ਤੇ ਹਰੇਕ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਭੰਡਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ। *

ਉਸੇ ਦਿਨ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਪੈਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪੈਸ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਲੈਣ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ।

5 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭੇਜੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 26 ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਅਖਬਾਰ ਨੇ ਕਾਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਤਸਵੀਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪੈਰੇ ਹਨ: -

“ਉਹ ਕਾਰ (ਟੌਪ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਅਟਾਰੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। se cond ਦੀ ਫੋਟੋ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਗੁਪਤ ਚੈਬਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਸਟੋਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਉਹ ਡੱਬੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰੰਸੀ ਪੈਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਤਸਵੀਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਲੇਖ ਜਿਸ ਦੇ ਸਮੱਗਰੀ ਹਿੱਸੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ 23 ਜੂਨ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਅਟਾਰੀ-ਵਾਹਗਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸਰਹੱਦ ਤੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਕਿਹਾ। ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ "ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼" ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੋਕਥਾਮਯੋਗ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਮੌਜੂਬਾਨ ਪਿੰਨਹਾਸ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਡਾਨਾ ਅਤੇ ਫਰੇ ਤੋਂ ਤਸਕਰੀ ਦਾ ਸੋਨਾ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੇਲ 'ਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਖਿਲਾਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੇਪਰ ਦੇ ਚਾਰ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੇ 28 ਜੁਲਾਈ 1957 ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੈਰੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਡਾਨਾ ਅਤੇ ਫ੍ਰੀ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆਤਮਿਕ ਨੋਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ —“ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਬੰਡਲਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲਗਜ਼ਰੀ ਲਿੰਕਨ ਕਾਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ”। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਗਜ਼ਰੀ ਲਿੰਕਨ ਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲਏ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਡਾਨਾ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਕਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਯਾਤਰੀ ਵਜੋਂ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਫਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ "ਲਗਜ਼ਰੀ ਲਿੰਕਨ ਕਾਰ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਉਨ੍ਹਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਫ੍ਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਆਰਥਿਕ ਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਸਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੇਖ ਐਜੀਜ਼ ਹਨ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ" ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ

ਪ੍ਰਸਾਦ,

ਦੂਜਾ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਫੋਟੋਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ (1) ਕਸਟਮ ਅਤੇ ਲਗਜ਼ਰੀ ਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਨਾ ਅਤੇ ਫਰੇ ਸਫਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ- ਅਤੇ (2) ਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਫੋਟੋ। ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਦੇ ਗੁਪਤ ਚੈਂਬਰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰ ਕਰੰਸੀ ਦੇ ਨੋਟ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਫੋਟੋਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ 'ਜੇ' ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਅਟਾਰੀ-ਵਾਹਗਾ ਬਾਰਡਰ 'ਤੇ ਤਸਕਰਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਸ ਟਾਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤਸਕਰਾਂ" ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗੁਪਤ ਚੈਂਬਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰ। ਇਸ ਪੈਰੇ 'ਤੇ ਦੋ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, (1) ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ "ਕਥਿਤ ਤਸਕਰ" ਦੀ ਬਜਾਏ "ਤਸਕਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸੀ. ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ (2) ਕਿ ਕਾਰ ਦੀ ਫੋਟੋ ਨੂੰ ਵਰਣਨ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ।

ਤੀਜਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਲੇਖ 31 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਾਨਾ ਅਤੇ ਫਰੇ ਦੀਆਂ ਫੈਸੀ ਡਰੈੱਸ ਫੋਟੋਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਪੈਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਸਕਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੈਪਸ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਲੀਓ ਰਾਏ ft js ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਨ ਏ ਐੱਸ ਈ ਐੱਫ ਲੇਸ ਏ ਕਲੈਕਟਰ ਪਬ- ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਜੀਜ਼, ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ 26 ਵੇਂ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਜੁਲਾਈ, 1957 ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ, (1) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਹਨ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪ੍ਰਸਾਦ, ਅਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ y ਜ਼ਿਕਰ, (2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ 27 ਆਬਕਾਰੀ, ਏ ਐਓਸ ਦਾ ਕਰੰਸੀ ' ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ' ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ (3) ਭਾਰੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ. ਜੇ. ਏ. ence ਤਸਕਰੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ - ਸੀ। ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰੋਧਕ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਡਾਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਰੋਕਣ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਮੁਦਰਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਾਨਾ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ 'ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹਨ ਕਿ ਅਖਬਾਰ ਨੇ 28, 29 ਅਤੇ 30 ਜੁਲਾਈ 1957 ਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਤਸਵੀਰਾਂ ਛਾਪ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ *ਮਾਮਲਾ ਜਨਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਨਾ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸ. ਦਾਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਥੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂ, ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹੈ; ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ; > ^ ਆਜ਼ਾਦ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਪ੍ਰੈਸ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪਿੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਰੇਜੀਨਾ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰੇ (1) ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ", ਅਤੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਐਜੀਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ। ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਸਟਮ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਾਰੰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੈਸ, ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਭੰਡਨ, ਸੀ। ਜੇ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਸੈਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘੁਮਾਉਣ ਦੀ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਨੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦੀ ਹੋਰ ਕਸਰਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ, ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੰਮ-ਕਾਜ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਮਰੀਕੀ ਕੇਸ ਕੂਪਰ ਬਨਾਮ ਪੀਪਲ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ, ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਾਉਣ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੈਸ ਕਿਸੇ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਧਮਕਾਉਣ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ

(1) (1900) 2 QB 36, 40.

(2) (1889) 6 ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਐਨੋਟੇਟਿਡ 430.

ਮਿਸਟਰ ਲਿਓ ਰਾਏ
 ਵਰੀ, ਅਮਰੀਕੀ
 ਲੋਸ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ
 ਕੋਣ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ
 ਬਨਾਮ
 ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਪ੍ਰਸਾਦ,
 ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ
 ਕਸਟਮ ਅਤੇ
 ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ,
 ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ
 .

ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰੋ। ਦਿਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਹਫ਼ਤੇ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਜਿਊਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਊਰੀ ਦੇ ਮਨ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਾ ਹੋਣ। ਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ। ਪਰ ਜੇ ਕਿਸੇ ਸੰਪਾਦਕ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼, ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਦੁਆਰਾ, ਵਾਅਦਿਆਂ ਜਾਂ ਧਮਕੀਆਂ, ਨਿੰਦਾਤਮਕ, ਵਿਅੰਗ ਜਾਂ ਨਿੰਦਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਊਰੀ ਦੀ ਚੋਣ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਵਿਅਰਥ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੰਕੁਚਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਬੇਰੋਕ ਘੋਟਾਲੇ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।'

ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਹੈ, ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਮਾਮਲੇ ਜਿਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਲੇਖ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਮਾਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ, ਜਾਂ ਉਹ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਲੇਖ ਸੱਚੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਐਜੀਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਬਿਆਨ,

1 ਖਬਰਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਰ.' ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੋਸ਼ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੋਰ

4 ਲੇਖ ਜਾਂ

ਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ

ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ

0

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ, ਜੇ.

ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਮਾਪ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ।

ਪਰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਾਲ ਕਾਫ਼ੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਅਸਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

* ਹਟ ਬਨਾਮ ਕਲਾਰਕ (1), ਕਾਟਨ, ਐਲ.ਜੇ. ਵਿੱਚ, ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਲਈ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਤਰਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧ ਕੇਵਲ ਤਕਨੀਕੀ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ। ਤੋਂ ਬਾਅਦ
5 ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤਾ: -

“ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਰਬਿਟ ਰੈਰੀ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ - * ^ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ,

ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਅਪਮਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਮਿਸਟਰ ਲਿਓ ਰਾਏ

ਫਰੀ, ਅਮਰੀਕੀ

ਲੋਸ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ

ਕੋਣ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਪ੍ਰਸਾਦ,

ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ

ਕਸਟਮ ਅਤੇ

~ ~ ~ ~ ~

ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੋਣਾ. ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਚਿਤ ਆਚਰਣ ਨਾਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਡਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਪੱਖਪਾਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ

ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿ ਲਾਰਡ ਰਸਲ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਰਾਈਟ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦ ਕਵੀਨ ਬਨਾਮ ਪੇਨ (1) ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਰਾਈਟ, ਜੇ. ਨੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ: -

"ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਜੋਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਕੀ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਇੰਨੀ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਇਹੀ ਉਹ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

ਰੇਪੀਨਾ ਬਨਾਮ ਈਵਨਿੰਗ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕੰ., ਲਿਮਿਟੇਡ (2) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ

(1) (1896) 1Q.B. 581.

(2) (1954) 1 QB 578.

ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਕਬਿਤਾ ਇਤਿਹਾਸ.

. ਸੋ ਫਰੇ, ਅਮਰੀਕੀ

ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੈਦੀ ਦਾ, ਜਾਂ ਲੇਸ ਦੇ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਨਾਗਰਿਕ ਦਾ

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇੱਕ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ

ਕੋਣ ਹੈ,

ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਕੋਰਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ

ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ- ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪ੍ਰਸਾਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਾਹਰ ਕੱਢੇਗੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ

ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ

ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ .....ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਦਰੀ ਆਥਕਾਰੀ,

ਵਿਕਾਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। .....

ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅੱਗੇ -----;---

ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਫਿਡ—(1) ਕਿ ਮਾਮਲਾ

ਕਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਸੀ; (2) ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ

ਸੀ; (3) ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਵ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਕੇਸ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਆਂ; (4) ਉਸ ਅਧੀਨ

ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ

ਹੈ; (5) ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਲਪਿਤ

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦੇਣ ਲਈ; ਅਤੇ (6) ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼

ਦਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ

ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ

ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ.

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਫਰੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ

ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਵਧੀਕ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। 6 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ 5,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ

ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ

^ 1107 ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਗੁਆਚਣ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਗਲਜ਼, ਸੈਕਸ਼ਨ 120 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ

u ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪ੍ਰਸਾਦ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 196 ਦੇ ਤਹਿਤ- ਸਾਗਰ ਕਸਟ- ਸੈਟਰਾਈ ਐਕਸਾਈਜ਼, ਟੇਮਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਸਮੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ

ਐਕਟ 12 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 120-ਬੀ ਤਹਿਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 20 ਅਗਸਤ, 1957 ਤੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ 20 ਅਗਸਤ, ਜਾਂ 12 ਅਗਸਤ, 1957 ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 26 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਝਗੜਾ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਲ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ 6 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ, ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕਸਟਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 175 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਣਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੇ। ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ 26 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਰੰਸੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰੀ ਅਤੇ ਡਾਨਾ ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਨ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਜੇਲ 'ਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਥਾਨਕ ^{Mr ^ ro ?} ਸੀ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਫਰੇ. ਅਮਰਲਕਨ ਐਕਸਚੇਂਜ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੁਲਾਈ, 1957 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧਕ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਮਿਸਟਰ ਲਿਓ ਰਾਏ
ਫਰੀ, ਅਮਰੀਕੀ
ਲੇਸ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ
ਕੋਣ, ਕੋਲੀਫੋਰਨੀਆ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਨੂੰ ਵਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਲੇਖ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਪਿੱਛੇ ਪਨਾਹ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ

Bhandari, C. J.

ਦਲੀਲ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੇਖ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਰੇਕਸ ਬਨਾਮ ਕਲਾਰਕ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਡਾਨਾ ਅਤੇ ਫਰੇ ਨੂੰ "ਤਸਕਰ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਤਸਕਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼" ਜਾਂ "ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।" ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਸੈਠ ਅੱਪਾ ਚੇਤੀਅਰ ਬਨਾਮ ਸੀ . ਰਾਮਚੰਦਰ ਨਾਇਡੂ (2) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ

(1) (1910) 27 ਟਾਈਮਜ਼ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 32.

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1932 ਪਾਗਲ. 26.

ਮਿਸਟਰ ਲੀਓ ਰਾਏ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ "ਕਥਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਐਜੀਜ਼, ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਨੇ ਇੱਕ ਪੋਸਟਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦਾ ਮੁਖੀ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.

ਪ੍ਰਸਾਦ, ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

“ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਸਤੱਪਾ ਚੇਤਿਆਰ; ਤਿਰੁਪੁਰ 'ਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਗਾਇਬ, ਕਪਾਹ ਮਿੱਲਾਂ ਖਤਰੇ 'ਚ

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੋਸਟਰ ਅਤੇ ਸੁਰਖੀਆਂ ਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤੱਪਾ ਚੇਤਿਆਰ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਮੁਸੀਬਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਤਿਰੁਪੁਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਮਿੱਲਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਗਾਇਬ ਪਾਏ ਗਏ ਜੋ ਕਪਾਹ ਮਿੱਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੋਸਟਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ "ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ" ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਆਉਂਦਾ। ਵਿਦਿਅਕ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਗਣਨਾ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਹਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਕਥਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ। ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਦਿ ਈਵਨਿੰਗ ਨਿਊਜ਼ (1) ਵਿੱਚ ,

(1) (1925) 2 ਕੇਬੀ 158.

ਨਿਆਂਇਕ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਮਿਸਟਰ ਫੋਟ ਨਹੀਂ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਐਂਜੀਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ", ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਕਥਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਖੁਦ ਤੱਥ, ਉਹ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਅਨੰਤ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਐਲਫ੍ਰੈਡ ਹੈਨਰੀ ਵਾਟਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੀਤੀ- ਰਿਵਾਜ ਨੂੰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ "ਚਟਗਾਓ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੰਡਨ ' ਧਾੜਵੀ। ਰੈਕਿਨ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ "ਧਾੜਵੀ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਕਥਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਕ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਏ.ਸੀ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ - ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਸਰਵਵਿਆਪਕ ਉਪਯੋਗ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤਕ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸੰਕਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਲਈ। ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ "ਕਥਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਫਰ ਕਰਦੇ ਪਾਏ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਸੀ। ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਜਿਸ ਨੇ V ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਫਰੇ ਨੇ ਡਾਨਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀਕ੍ਰੇਟ ਚੈਂਬਰ ਵਾਲੀ ਕਰੰਸੀ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ,

(1) ਏਆਈਆਰ 1931 ਕੈਲ. 257

ਮਿਸਟਰ ਲੀਓ ਰਾਏ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਾਰ ਫਰੇ ਅਤੇ ਡਾਨਾ ਵਿੱਚ ਕਰੰਸੀ ਸੀਕ੍ਰੇਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਐਂਜੀਸ, ਗੇਦਰ, ਕਿ ਫਰੇ ਅਤੇ ਡਾਨਾ ਦੋਵੇਂ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੂੰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ। ਆਰ ਭਾਰਤ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ- ਕਸਟਮ ਅਤੇ ਸਪਾਇਰੇਸੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੀ. ਕੁਲੈਕਟਰ C^{NCT} Delhi ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੋ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਡਾਨਾ ਅਤੇ ਫਰੇ ਨੂੰ "ਤਸਕਰ" ਜਾਂ "ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਤਸਕਰ" ਜਾਂ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਆਰ "ਤਸਕਰ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ

ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ "ਆਪਣੀ" ਕਾਰ ਵਜੋਂ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪੇਪਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਜੇ ਉਹ ਸਿੱਟੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਸਨ; ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਦਰ ਦਾ ਚੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੱਗਲਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਫਰੇ ਨੂੰ ਚੋਸ਼ੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ।

ਕਈ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਦੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਲੇਖ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਸਨ ਜੋ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਅਰਥਾਤ, ਮੌਜੂਬੇ ਬਰੂਕੇ ਪਿੰਨਹਾਸ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਵਿਚ ਦਾਨਾ ਅਤੇ ਫਰੇ ਤੋਂ ਤਸਕਰੀ ਵਾਲਾ ਸੋਨਾ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਚੋਸ਼ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਹੈ। . ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਚੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਦਾਨਾ ਅਤੇ ਫ੍ਰੇ ਤੋਂ ਤਸਕਰੀ ਵਾਲਾ ਸੋਨਾ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਫਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਤਸਕਰੀ ਵਾਲਾ ਸੋਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰੂਕੇ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਰਾਦਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ।

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕਰੰਸੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-

ਦਾਨਾ ਨੂੰ ing. ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਐਜੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗਲਤ ਜਾਂ ਅਚੁੱਕਵੀਂ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਕਲੈਕਟਰ ਆਫ ਕਲੈਕਟਰ ਜਾਂ ਅਨਾਦਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਸਟਮਜ਼ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਜੋ ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਟੀ

ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਇਹ ਲਾਈਨ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜੇ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. - ਆਰ ਟੀ ਐਕਸ
ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ (ਦ ਕਿੰਗ ਬਨਾਮ ਦਿ ਈਵਨਿੰਗ ਨਿਊਜ਼ (1)।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਰ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲੈਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥੀ ਉਸ ਦਿਨ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤਸਵੀਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲੈਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਵਾਹਨ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਲੈਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਹਨਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ

(1) (1925) 2 ਕੇਬੀ 158.

ਮਿਸਟਰ ਲੀਓ ਰਾਏ ਦੇ ਕਾਲਮ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਲਾਸ ਆਨ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੇ ਐਜੀਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਦਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਾਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਪ੍ਰਸਾਦ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਯੋਗ ਰਾਹ, ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਹਲਕੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵਰਤਣ ਦਾ ਕਲੈਕਟਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ CentfrT ExS, ^{em<^ s.°f} ਨਿਆਂ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੌਮਲਤਾ

ਸੱਤਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭੰਡਾਰੀ 'ਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ, ਸੀ. J. ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, *ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ ਬਨਾਮ ਸ਼ਫੀਕ ਅਹਿਮਦ ਆਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* (1)।

ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਲੇਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਤੱਥ ਦਿੱਤੇ ਜੋ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕਿਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਭਗੀਰਥ ਦਾਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਗਿਣੀ-ਮਿੱਥੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1957 ਸਾਰੇ. 37.

ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਾਗਰਿਕ ^ "LM ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਐਜੀਜ਼ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਹੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੱਟ ਬਨਾਮ ਕਲਾਰਕ (1), ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀਪ੍ਰਸਾਦ,

ਨਿਰਾਦਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਲੇਕਟਰ ਆਫ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਖਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਨਿਆਂ ਦਾ। ਇਹ ਹਰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ ਜੋ. ਖਿੱਚੋਗਾ; ਅਦਾਲਤ w:11 ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ

ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ; ਅਨੰਤ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਲਫਰੇਡ ਹੈਨਰੀ ਵਾਟਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਮਹਾਦੇਓ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬੰਬੇ (3); ਮੁੜ ਵਿੱਚ, ਸੁਬ੍ਰਾਹਮਣਯਨ; ਸੰਪਾਦਕ; ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਮਹਾਸ਼ੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)।

ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਲਈ ਹੈ। ਸਟੇਟਸਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਆਫੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:---

"ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਗਲਤ ਜਾਂ ਅਨੁਚਿਤ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਦਰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

- (1) 58 LJQBNS 490.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1931 ਕੈਲ. 257-58.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 181.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1943 ਲਾਹ. 329.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1945 ਲਾਹ. 206.

ਮਿਸਟਰ ਲੀਓ ਰਾਏ
ਫਰੇ, ਲਾਸ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ
ਨਾਗਰਿਕ
ਐਂਗਲਜ਼,
ਕੈਲੀਫੋਰਨੀ
ਆ
ਵੀ.
ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ

ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਉਹ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਜਾਰਜ ਆਰਥਰ ਜੌਹਨਸਨ ਦੋਵੇਂ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਦਸਲੂਕੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ।"

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮੁਆਫੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ: -

“ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇਸ ਅਣਜਾਣੇ ਦੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਆਫੀ ਪੂਰੀ, ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਣਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕਮੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਰੋਵੇ ਸੋਜਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਮੈਨੂੰ ਟੇਕ ਚੰਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਾਦਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(1) A?LR~i»37“Bom7”305, 307”

ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-^{ਮਿਸਟਰ} - L®⁰ ਰਾਏ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਾਰਡਰ-ਲਾਈਮ ਕੇਸ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਜੀਜ਼, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦੇ ਅਧਿਐਨ 'ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਕਥਿਤ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਕੀ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਗਦ) ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮੀਕਰਨ ਅਤੇ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੱਚੇ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਨਵਾਂ ਜੇ^ ਮੇਰੀ ਸ਼ਾਨ^ ਫਰੀਦ ਆਹ- ਅਤੇ ਹੋਰ ^^

ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜ ਅਤੇ

r ਜੇ

1

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ

ਹੋਰ (1). ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ
ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ.

ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਗੁਨਾਹ , ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਿਰੋਲ ਹੈ। ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦਿਲੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸੁਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ